

Towarzystwo Patriotyczne im. Jana Olszewskiego

adres do korespondencji:

ul. Piotra Skargi 7 lok. 3

43-300 Bielsko-Biała

tel. 720 729 134

NIP: 5472213616, REGON: 383866085

Pełnomocnik

Monika Socha-Czyż

radna Sejmiku Województwa Śląskiego V kadencji

www.socha-czyz.pl

Bielsko-Biała, 14.11.2019 r.

Radni Rady Miejskiej w Bielsku-Białej

Pan Kochowski Piotr - Klub Radnych KWW Jacka Krywulta

Pan Przewodniczący Krywult Jacek - Klub Radnych KWW Jacka Krywulta

Pan Markowski Karol - Klub Radnych KWW Jacka Krywulta

Pan Wojtasik Szczepan - Klub Radnych KWW Jacka Krywulta

Pan Jerzy Bauer - Klub Radnych Niezależnych.BB

Pan Przewodniczący Janusz Okrzesik - Klub Radnych Niezależnych.BB

Pan Tomasz Wawak - Klub Radnych Niezależnych.BB

Pani Małgorzata Zarębska - Klub Radnych Niezależnych.BB

Pan Janusz Buzek - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Andrzej Gacek - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Edward Kotek - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Marcin Litwin - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Łoś Konrad - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Maksymilian Pryga - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Przewodniczący Ryszka Piotr - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Bronisław Szafarczyk - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pani Barbara Waluś - Klub Radnych Prawa i Sprawiedliwości

Pan Roman Matyja - niezależny, z listy KW PiS

Pani Renata Gruszka - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pan Krzysztof Jazowy - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pan Dariusz Michasiów - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pani Dorota Piegzik-Izydorezyk - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pan Rafał Rypiewicz - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pani Urszula Szabla - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Pan Adam Wykręt - Klub Radnych Platformy Obywatelskiej

Szanowni Państwo Radni,

W związku z przedstawieniem przez przewodniczącego Komisji Skarg, Wniosków i Petycji RM, radnego Janusza Buzka projektu uchwały Rady Miasta w Bielsku-Białej w sprawie „uznania petycji Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska-Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego byłego Premiera III RP śp. Jana Olszewskiego za częściowo zasługującą na uwzględnienie” [druk 288], która ma być rozpoznana na XIII sesji Rady Miejskiej w Bielsku-Białej w dniu 19 listopada 2019 roku – punkt 32, zwracam się do Państwa Radnych z prośbą o wprowadzenie do tego projektu uchwały zmian, które spowodują realne zrealizowanie naszej inicjatywy z petycji złożonej 18 lutego br. - popartej podpisami 240 mieszkańców Bielska-Białej.

Szanowni Państwo,

uzasadnienie do w/w uchwały jakie zostało Państwu przedstawione jest wprost skandalicznym przykładem wykorzystania złej woli i źle rozumianej poprawności politycznej do zaprzepaszczenia szansy na wprowadzenie w życie zmian, które są społecznie popierane, ale nie posiadają poparcia ze strony Pana Prezydenta Jarosława Klimaszewskiego, który sprawuje również funkcję przewodniczącego Zarządu Powiatowego Platformy Obywatelskiej.

Złożona w kilka dni po śmierci śp. Jana Olszewskiego petycja dawała i daje szansę na to, aby to w Bielsku-Białej powstała pierwsza w Polsce ulica, która przypominać mogłaby (i nadal może) młodemu pokoleniu Polek i Polaków o tym wybitnym polskim polityku. Niestety - przez 9 miesięcy od jej złożenia i w kilka miesięcy po ukrywanej przez Władze Miasta bardzo pozytywnej opinii Instytutu Pamięci Narodowej (w załączeniu) w sprawie naszej propozycji nie ma woli politycznej, aby upamiętnić śp. Jana Olszewskiego, który w czasach PRL bronił więźniów politycznych z równych środowisk opozycji demokratycznej tamtego okresu.

„(...) Jan Olszewski był osobą o niezaprzeczalnych zasługach dla naszego kraju (...) Wobec powyższego w pełni popieramy inicjatywę upamiętnienia osoby Jana Olszewskiego w przestrzeni publicznej miasta. Proponujemy równocześnie, aby obok tablicy z nazwą ulicy rozważyć umieszczenie kolejnej, zawierającej krótką informację o osobie patrona. Takie rozwiązanie będzie służyć naszej wspólnej pamięci, a zwłaszcza edukowaniu młodego pokolenia”

– napisał 5 kwietnia br. dyrektor Biura Upamiętnienia Walki i Męczeństwa IPN Adam Siwek w swoim piśmie do Władz Bielska-Białej.

Warto Państwu zatem przypomnieć opinie luminarzy polskiej polityki, które zostały publicznie wygłoszone w dniu śmierci Premiera, 7 lutego 2019 roku:

*„Smutna wiadomość nadeszła z Warszawy: premier Jan Olszewski nie żyje. Odważny obrońca w procesach politycznych, uczestnik Solidarności, dobry człowiek. Niech spoczywa w pokoju - wspomniał **Donald Tusk**, przewodniczący Rady Europejskiej”.*

„Choć często inaczej ją rozumieliśmy, racja stanu Rzeczypospolitej była dla Jana Olszewskiego dobrem najwyższym. Panie Premierze, spoczywaj w pokoju” - napisał na Twitterze lider PO **Grzegorz Schetyna**.

„Odszedł Jan Olszewski, wielki bohater czasów, gdy za odwagę płacono najwyższą cenę. Bez Jego heroizmu nie byłoby wolnej Polski. Zostawił nas z apelem o pojednanie i wzajemne przebaczenie. Od nas samych zależy, co z jego testamentem zrobimy. Premierze, spoczywaj w pokoju” - podkreślił **Władysław Kosiniak-Kamysz**, prezes PSL.

„Zmarł premier Jan Olszewski, znany obrońca opozycjonistów, był pierwszym premierem, z którym współpracowałam jako prezes NBP i była to wzorowa współpraca, za co pozostanę mu wdzięczna” - wspominała była prezydent Warszawy **Hanna Gronkiewicz-Waltz**.

„Odszedł Jan Olszewski. Odważny człowiek, gorący, ale rozważny patriota, Premier RP. Rozpoczął naszą drogę do NATO, którą miałem potem zaszczyt zakończyć. Będzie Go bardzo brakować. Kondolencje dla rodziny i wszystkich Mu bliskich” - żegnał b. Premiera **Jerzy Buzek**.

Wicemarszałek Senatu RP **Bogdan Borusewicz** przypomniał w rozmowie z PAP działalność adwokacką byłego premiera w latach PRL. - *Był moim pełnomocnikiem, kiedy zostałem aresztowany – wspominał. Poznałem go w 1976 roku, kiedy organizował się Komitet Obrony Robotników* — powiedział w rozmowie z PAP wicemarszałek Senatu. Borusewicz przypomniał, że Jan Olszewski, obok Władysława Siły-Nowickiego i Stanisława Szczuki, należał w tym czasie „do trójki adwokatów, którzy byli wolni w każdej chwili”.

*„Jan Olszewski nie bał się systemu totalitarnego, miał nieprawdopodobną odwagę, żeby stanąć w obronie wolności i przekonań swoich klientów” - powiedział PAP b. szef Unii Wolności i Partii Demokratycznej **Władysław Frasyniuk**. Mecenasa Olszewskiego zapamiętam jako fantastycznego obrońcę opozycjonistów* — powiedział Frasyniuk. Podkreślił, że Jan Olszewski „należał do tych bohaterów tamtych czasów, (...), którzy nie bali się systemu totalitarnego, którzy mieli nieprawdopodobną odwagę, żeby stanąć w obronie wolności i przekonań swoich klientów”. Zdaniem Frasyniuka dla wielu ludzi z jego pokolenia „Jan Olszewski jest symbolem polskiej inteligencji, która stawiała w obronie represjonowanych, a zwłaszcza w obronie polskich robotników (...) Tamten okres był zdecydowanie ważniejszy w moim życiu i życiu Jana Olszewskiego i mimo późniejszych różnic politycznych Olszewski pozostanie w mojej głowie i sercu jednym z tych, którzy mieli odwagę, o którą wtedy było trudno” — podkreślił.

3 maja 2009, „w uznaniu znamienitych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności dla przemian demokratycznych i wolnej Polski, za działalność państwową i publiczną” został On odznaczony przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Orderem Orła Białego. Po śmierci śp. Premiera Jana Olszewskiego została ogłoszona żałoba narodowa.

Szanowni Państwo Radni,

Bielsko-Biała mogło być pierwszym miastem w Polsce, które uhonorowało tą ważną postać i wielkiego Polaka. Co istotne, wyżej wymienione opinie polityków obecnej opozycji wprost rozmijają się z działaniami działaczy politycznych z Bielska-Białej w sprawie oceny Jana Olszewskiego. Żaden z Państwa Radnych nie był uprzejmy zareagować na bezczelne manipulacje tzw. „Zespołu Eksperckiego ds. Nazewnictwa Ulic, Placów oraz Nazw Obiektów Fizjograficznych”, który uznał, że nie należy upamiętniać w Bielsku-Białej Jana Olszewskiego z uwagi na krótki czas, jaki upłynął od Jego śmierci, a on sam nie był bezpośrednio związany z naszym miastem. Warto zatem wspomnieć, że śp. Premier wprost doradzał działaczom NSZZ „Solidarność” Podbeskidzia sposoby obrony w czasach PRL – wystarczyło, aby Pan Przewodniczący Rady Miejskiej Bielska-Białej i były parlamentarzysta Janusz Okrzesik wykonał telefon do byłej partyjnej koleżanki Pani Grażyny Staniszewskiej lub historycznego lidera NSZZ „Solidarność” Podbeskidzia Pana Patrycjusza Kosmowskiego, aby potwierdzić zasługi Jana Olszewskiego dla mieszkańców i robotników z Bielska-Białej i okolic. Niestety, uznał Pan Przewodniczący za stosowne, aby brać udział w „rozmywaniu” projektu tego upamiętnienia i ukrywać prawdziwą datę wpływu naszej petycji – najpewniej ze wstydu, że w ciągu kilku miesięcy jej procedowania śp. Premier został już upamiętniony nazwą ronda w Szczecinie oraz przez nazwę sali konferencyjnej w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Warto dodać, że w Szczecinie tamtejsi radni podjęli decyzję w sprawie nazwania ronda już 26 lutego br. ... Vide: <https://www.portalsamorzadowy.pl/polityka-i-spolesctwo/plac-w-szczecinie-otrzyma-imie-pawla-adamowicza-a-rondo-jana-olszewskiego,121844.html>

Szanowni Państwo Radni,

warto zatem, aby poważniej pochylić się nad projektem uchwały w sprawie nazwania ulicy w Bielsku-Białej imieniem Jana Olszewskiego. W ekspresowym tempie postanowili Państwo upamiętnić - z wniosku feministek (z marca br.) - nazwą ulicy austriacką śpiewaczkę Selmę von

Halban-Kurz (zm. 1933) bez opinii IPN. Jak przywołuje dr Magdalena Dziadek, profesor w Katedrze Muzykologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu : „*[Selma von Halban-Kurz – przyp.] w pełni identyfikowała się z kulturą niemieckojęzyczną; tylko podczas występów w Polsce wykonywała gesty kurtuazyjne, śpiewając po polsku pieśni Chopina, czym wprawiła we wściekłość Zdzisława Jachimeckiego (pioniera polskiej muzykologii wykształconego na Uniwersytecie Wiedeńskim!). Miał jej za złe kaleczenie języka polskiego, a przede wszystkim „afiszowanie się” pozycją gwiazdy Wiednia. Pod adresem uwielbiającej Kurz publiczności wiedeńskiej wypowiedział następujące słowa: „[...] zawdzięcza panna Kurz powodzenie kulturalnym upodobaniom ludów europejskich, które w tym względzie zupełnie nie różnią się od Papuasów i innych narodów na pierwotnym stopniu cywilizacji znajdujących się.”* (Z. Jachimecki, Muzyka w Krakowie, „Przegląd Polski”, t. 172, : 199 kwiecień–czerwiec 1909). Sam przywołany wyżej profesor Zdzisław Jachimecki był wybitnym polskim historykiem muzyki, kompozytorem, profesorem Uniwersytetu Jagiellońskiego, członkiem PAU. Prowadził także wykłady z muzykologii i historii muzyki na uniwersytetach w Rzymie, Florencji, Bolonii, Padwie (1924–1925), Frankfurt nad Menem, Hamburgu, Wiedniu (1937), ponownie w Bolonii, Florencji, Rzymie i Wiedniu (1938), w Budapeszcie (1939) i ... krytykował uhonorowaną w Bielsku-Białej Selmę von Halban-Kurz.

Tylko zatem pogratulować tym przedstawicielom Zespołu Ekspersckiego ds. Nazewnictwa Ulic Placów i Nazw Obiektów Fizjograficznych przy Prezydencie Bielska-Białej, którzy w oparciu jedynie o wiedzę Pana Jacka Kachela - z pominięciem IPN - zdecydowali się zaproponować bielskim radnym ekspresowe uhonorowanie Selmy von Halban-Kurz! Pozostawienie zatem jedynie de facto Zespołowi (m.in. Panu Jackowi Kachelowi) decyzji w sprawie wniosku o upamiętnienie śp. Jana Olszewskiego okazało się zatem zgubne, bo w projekcie uzasadnienia do uchwały, nad którą Państwo będziecie procedować 19 listopada [druk 288] wylała się intencja tych, którzy nie chcą przyjąć do wiadomości wyżej przytoczonych opinii o śp. Janie Olszewskim: Donalda Tuska, Grzegorza Schetyny, Władysława Kosiniaka - Kamysza, Władysław Frasyniuka, Bogdana Borusewicza, Jerzego Buzka czy Hanny Gronkiewicz-Waltz! Przedkładają własne poglądy polityczne nad 240 podpisów bielszczan i opinię IPN ...

Głosowanie przez Państwa za przedstawionym projektem uchwały jest głosowaniem za tym, aby odesłać naszą petycję popartą przez 240 bielszczan de facto do kosza. „Bank danych” z jej uzasadnienia jest takim lepszym określeniem „samorządowej zamrażarki”, w której upamiętnienie Jana Olszewskiego przez nazwę ulicy może pozostać przez całe dekady.

Uchwała w przedstawionej formie nie jest częściowym uwzględnieniem naszej petycji, a skandalicznym jej obejściem ze szkodą dla Bielska-Białej i opinii o naszym mieście w Polsce. To jawna kpina, aby popierać sformułowanie z tego projektu przedstawionego przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta w Bielsku-Białej, cyt. „*Członkowie Zespołu [Eksperskiego ds. Nazewnictwa Ulic Placów i Nazw Obiektów Fizjograficznych – przyp.] podkreślili niezaprzeczalne zasługi Jana Olszewskiego dla naszego kraju, jednakże w chwili obecnej nie podjęli decyzji upamiętnienia wskazanej we wniosku postaci, postanawiając włączyć proponowaną nazwę do „banku danych” nazw gromadzonych do wykorzystania w przyszłości. Komisja przychyliła się do stanowiska Zespołu Eksperskiego*”.

Tymczasem w tym samym czasie projektowane i uchwalane przez Państwa są nowe nazwy ulic, a nawet ... nazwa ronda na skrzyżowaniu ulic: Wałowej, Gazowniczej i Grażyńskiego w ramach pomysłu obecnej senator z Platformy Obywatelskiej Agnieszki Gorgoń-Komor. Organizuje się ekspresowe „konsultacje społeczne” - nagłaśniane przez lokalną „Gazetę Wyborczą”, aby inicjatywa nadania w/w miejscu nazwy „Bielskiego Jazzu” miała pozory poparcia wśród mieszkańców. Za to 240 podpisów bielszczan popierających uhonorowanie nazwą ulicy w Bielsku-Białej śp. Jana Olszewskiego trafia do kosza! Co ciekawe, Zespół Eksperski ds. Nazewnictwa Ulic Placów i Nazw Obiektów Fizjograficznych nie zauważył „przypadkowo”, że zamiast ronda „Bielskiego Jazzu”

można było zaproponować Państwu upamiętnienie tam śp. Jana Olszewskiego czy Marszałka Seniora Sejmu RP VIII kadencji, śp. Kornela Morawieckiego – o co wnosimy w odrębnej petycji.

Szanowni Państwo Radni,

nie oczekujemy niczego od tych z Państwa, którzy ukrywają skrzętnie plamy na własnym życiorysie w postaci, np. zaangażowania wyborczego w roku 1989 po stronie PZPR - a zatem życiorysy i działalność przeciwną do śp. Premiera. Ale mamy pretensje o to, że część z Was chce uciec od publicznego wskazania wzorów dla młodego pokolenia mieszkańców Bielska-Białej i lansuje jakieś pomniki „kreskówek” z bajek za setki tysięcy złotych.

Liczymy zatem na złożenie poprawki do projektu przedmiotowej uchwały i wskazanie, że postać Premiera Jana Olszewskiego zasługuje na nazwanie Jego imieniem dotychczasowej ulicy Ludwika Waryńskiego, którego życiorys wykorzystały władze PRL do promowania totalitaryzmu lub wskazanie, że rondo przy skrzyżowaniu ulic: Wałowej, Gazowniczej i Grażyńskiego będzie nosiło imię Jana Olszewskiego. Tego wymaga przyzwoitość i poszanowanie dla głosu bielszczan.

W załączeniu przekazujemy materiały dotyczące naszej inicjatywy.

Z poważaniem

(-) Monika Socha-Czyż

Do wiadomości:

1. Parlamentarzyści
2. Media

Załączniki:

1. Dokumenty x 24

Towarzystwo Patriotyczne im. Jana Olszewskiego

adres do korespondencji:

ul. Piotra Skargi 7 lok. 3

43-300 Bielsko-Biała

tel. 720 729 134

NIP: 5472213616, REGON: 383866085

Pełnomocnik

Monika Socha-Czyż

radna Sejmiku Województwa Śląskiego V kadencji

www.socha-czyz.pl

Materiał Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego

na

XIII sesję Rady Miejskiej w Bielsku-Białej

na dzień 19 listopada 2019 roku (wtorek) na godzinę 10.00,

w sali sesyjnej Urzędu Miejskiego w Bielsku-Białej

(pl. Ratuszowy 1, I piętro sala nr 30).

32. Podjęcie uchwały w sprawie uznania petycji Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska-Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego byłego Premiera III RP śp. Jana Olszewskiego za częściowo zasługującą na uwzględnienie.

[DRUK NR 288](#)

U. 6625. 20. 2019

PM 22.316

NGO

www.ngopole.pl

FIL
ZASTĘPCA PREZYDENTA
Województwa Lubelskiego

URZĄD MIEJSKI w Bielsku-Białej	
BIURO OBSŁUGI INTERESANTA	
KANCELARIA OGÓLNA	
WPLYNĘŁO	
Data	18.02.2019
L. dz.	SEKOLNISTA
Podpis	

Bielsko – Biała, 18 lutego 2019 r.

mgr inż. Alicja **Prezydent Bielska - Białej**
Pan Jarosław Klimaszewski

→ Prezydent Miasta
Dł: → Komisja
21-02-2019
PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Janusz Okrzesik

Przewodniczący Rady Miasta w Bielsku – Białej
Pan Janusz Okrzesik

Urząd Miejski w Bielsku-Białej	
010761919	

URZĄD WYBÓR	
Wypłyło dnia	
28. LUT. 2019	

Szanowni Panowie!

Zwracam się z wnioskiem o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska – Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego b. premiera Jana Olszewskiego. Wstępnie, proponuję zmianę nazwy obecnej ul. Ludwika Waryńskiego na ulicę Jana Olszewskiego.

W/w w latach 1991–1992 był prezesem Rady Ministrów, w latach 1991–1993 i 1997–2005 posłem na Sejm I, III i IV kadencji, twórcą i przewodniczącym Ruchu dla Rzeczypospolitej oraz Ruchu Odbudowy Polski, w latach 1989–1991 i 2005–2006 członkiem Trybunału Stanu, w latach 2006–2010 doradcą prezydenta RP śp. prof. Lecha Kaczyńskiego. Kawalerem Orderu Orła Białego.

Podczas okupacji niemieckiej był członkiem konspiracyjnego harcerstwa – Szarych Szeregów, do organizacji tej wstąpił w 1943. Działał w tzw. Zawiszy (najmłodszej grupie wiekowej Szarych Szeregów), w drużynie PH-100-BP im. Bolesława Prusa na Nowym Bródnie, gdzie nosił pseudonim „Orlik”. Jako łącznik uczestniczył na terenie Pragi w Powstaniu Warszawskim. W latach 1946–1947 działał w młodzieżowym kole Polskiego Stronnictwa Ludowego Stanisława Mikołajczyka. Brał wówczas udział w kampanii wyborczej na jego rzecz w wyborach do Sejmu Ustawodawczego.

W latach 60. był obrońcą w procesach politycznych m.in. Melchiora Wańkowicza (1964), Jacka Kuronia i Karola Modzelewskiego (1965), Janusza Szpotańskiego (1968), Adama Michnika i Jana Nepomucena Millera. W latach 1968–1970, w związku z obroną studentów aresztowanych w czasie manifestacji marcowych w Warszawie, był zawieszony w prawie wykonywania zawodu. Po tym okresie powrócił do pracy jako adwokat. W 1970 brał udział jako obrońca w procesie działacza niepodległościowej organizacji Ruch.

W grudniu 1975 był inicjatorem, współautorem (wraz z Jackiem Kuroniem i Jakubem Karpińskim) oraz sygnatariuszem Listu 59, apelu do Sejmu PRL zawierającego protest przeciwko projektowanym zmianom w Konstytucji PRL oraz deklarację celów opozycji. W styczniu 1976 z Wojciechem Ziemińskim napisał skierowany do Sejmu PRL List 14, będącego kolejnym protestem przeciwko wprowadzeniu do konstytucji zapisu o nienaruszalności sojuszu ze Związkiem Radzieckim. Podpisał

BIURO RADY MIEJSKIEJ	
w Bielsku-Białej	
Wpłynęło dni.	18.02.2019
L. dz.	247 / 2019

URZĄD MIEJSKI w Bielsku-Białej	
Sekretariat Zastępcy Prezydenta	
WPLYNĘŁO	
Data	2019-02-27
L. dz.	324
Podpis	Me

URZĄD MIEJSKI w Bielsku-Białej	
SEKRETARIAT PREZYDENTA MIASTA	
WPLYNĘŁO	
Data	2019-02-22
L. dz.	501
Podpis	

również oświadczenie 14 intelektualistów z czerwca 1976, solidaryzujące się z protestami robotniczymi.

W 1976 znalazł się wśród założycieli Polskiego Porozumienia Niepodległościowego. W okresie swojej działalności w PPN latach 1976–1980 ogłosił ponad pięćdziesiąt publikacji programowych. W 1977 napisał, wydany przez tę organizację i następnie wznawiany w ramach drugiego obiegu wydawniczego, poradnik *Obywatel a Służba Bezpieczeństwa*, który stał się instrukcją dla opozycjonistów rozpracowywanych przez funkcjonariuszy SB w okresie stanu wojennego. Należał do czteroosobowego kierownictwa PPN wraz ze Zdzisławem Najderem, Andrzejem Kijowskim i Janem Józefem Szczepańskim.

W 1976 uczestniczył w zakładaniu Komitetu Obrony Robotników. Był współautorem jego *Apelu do społeczeństwa i władz PRL* z 23 września tegoż roku. Nie został celowo umieszczony na liście ujawnionych członków KOR, co ułatwiało mu udzielanie pomocy prawnej robotnikom represjonowanym i sądzonym po wydarzeniach czerwcowych. W październiku tego samego roku wraz z Anielą Steinsbergową i Józefem Rybickim rozważał powołanie Komitetu Obrony Praw Człowieka, który współpracowałby z podobnymi organizacjami spoza Polski. Od stycznia 1977 brał aktywny udział w rozmowach środowiska Nurtu Niepodległościowego z przedstawicielami KOR-u – Jackiem Kuroniem, Janem Józefem Lipskim, Antonim Macierewiczem i Piotrem Naimskim. We wrześniu 1977 podpisał *Deklarację Ruchu Demokratycznego*, będącą dokumentem programowym środowiska KOR-u.

We wrześniu 1980 włączył się w organizowanie niezależnego związku zawodowego w Warszawie. Na spotkaniu przedstawicieli niezależnych związków w Gdańsku 17 września tegoż roku wystąpił, obok Karola Modzelewskiego, z koncepcją, by wszystkie nowo powstałe związki zjednoczyły się w jedną strukturę ogólnopolską, co zostało zaakceptowane. Był doradcą Krajowej Komisji Porozumiewawczej (od października 1981 Komisji Krajowej) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oraz zarządu Regionu Mazowsze, a także jednym z autorów pierwszego statutu „Solidarności”. Prowadził następnie wraz z Wiesławem Chrzanowskim postępowanie rejestracyjne związku przed sądem w Warszawie, później także postępowanie rejestracyjne NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”. W grudniu 1980 współtworzył Komitet Obrony Więzionych za Przekonania, powołany przez KKP. Od stycznia 1981 wchodził w skład rady programowo-konsultacyjnej Ośrodka Prac Społeczno-Zawodowych przy KKP.

Po wprowadzeniu stanu wojennego (wraz z Wiesławem Chrzanowskim) bezskutecznie zabiegał o to, aby internowany Lech Wałęsa zaapelował do władz podziemnej „Solidarności” o odwołanie protestów planowanych na 31 sierpnia 1982. Z ramienia sekretarza Episkopatu Polski arcybiskupa Bronisława Dąbrowskiego prowadził rozmowy z przedstawicielami władzy w sprawie zwolnienia z więzień i obozów internowania osób chorych. Brał udział w procesach przeciwko organizatorom strajków i podziemnym wydawcom. Był obrońcą m.in. Lecha Wałęsy, Zbigniewa Romaszewskiego, i Adama Słomki czy Zbigniewa Bujaka. Wiosną 1983 był inicjatorem wspólnego oświadczenia podziemnego NSZZ „Solidarność”, związków branżowych i autonomicznych, zawierającego protest przeciwko delegalizacji wszystkich związków zawodowych w Polsce. Został wówczas zatrzymany na 48 godzin, po czym – prosto z aresztu – pojawił się na sali

sądowej jako obrońca w procesie podziemnego Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu „Solidarności”.

Z upoważnienia prymasa Józefa Glempa i rodziny księdza Jerzego Popiełuszki w 1984 i 1985 występował jako pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w procesie jego zabójców. W mowie oskarżycielskiej, transmitowanej wówczas przez radio, przedstawił swoją wersję wydarzeń, twierdząc, że morderstwo miało być polityczną prowokacją, której celem było rozpętanie w kraju zamieszek.

Należał do sygnatariuszy oświadczenia z 31 maja 1987, wydanego przez grono osób zaproszonych przez Lecha Wałęsę, zawierającego podstawowe cele opozycji. Po zatrzymaniu ukrywającego się Kornela Morawieckiego miał być jego obrońcą, ale skutecznie nakłonił go (m.in. wraz z Andrzejem Stelmachowskim) do emigracji z PRL w kwietniu 1988. W maju 1988 z ramienia episkopatu był jednym z mediatorów (wraz z Haliną Bortnowską i Andrzejem Stelmachowskim) w rozmowach podczas strajku w Hucie im. Lenina. Potem uczestniczył w rozmowach księdza Alojzego Orszulika z generałami Czesławem Kiszczakiem i Zbigniewem Pudyszem w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, gdzie dyskutowano na temat „potrzeby ratowania kraju”. W grudniu 1988, w związku z planowanymi rozmowami Okrągłego Stołu współtworzył Komitet Obywatelski przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. Podejmował działania celem wyjaśnienia okoliczności zabójstw dokonanych w 1989 na księżach Stefanie Niedzielaku, Stanisławie Suchowolcu i Sylwestrze Zychu.

Od 1982 do 1989 publikował w „Przeglądzie Katolickim”, w 1989 rozpoczął współpracę z „Tygodnikiem Solidarność”.

6 grudnia 1991 Sejm I kadencji na wniosek prezydenta powołał go na stanowisko prezesa Rady Ministrów. Po sformowaniu składu Rady Ministrów jego gabinet uzyskał wotum zaufania 23 grudnia. Pierwszą wizytę zagraniczną jako premier złożył w lutym 1992 w Watykanie.

W 1992 wystąpił z Porozumienia Centrum, został założycielem Ruchu dla Rzeczypospolitej, w którym objął funkcję przewodniczącego (po rozłamie w 1993 został honorowym przewodniczącym RdR Stanisława Węglowskiego). Razem m.in. z Partią Wolności Kornela Morawieckiego i Akcją Polską Antoniego Macierewicza zawiązał przed wyborami parlamentarnymi w 1993 Koalicję dla Rzeczypospolitej, która z wynikiem 2,7% nie przekroczyła progu wyborczego. On sam, kandydując do Sejmu z okręgu warszawskiego, uzyskał 39 071 głosów. W wyborach prezydenckich w 1995 zajął czwarte miejsce, uzyskując 6,86% poparcia (1 225 453 głosów). W II turze nie poparł żadnego z kandydatów.

Po uzyskaniu tego wyniku założył nową partię pod nazwą Ruch Odbudowy Polski, która w 1996 w sondażach uzyskiwała nawet kilkanaście procent poparcia. Pozycja nowego ugrupowania zaczęła słabnąć w związku z powstaniem Akcji Wyborczej Solidarność, do której przystąpiła znacząca większość pozasejmowych partii. W wyborach w 1997 ROP odniósł względną porażkę, uzyskując 5,56% głosów i otrzymując sześć mandatów poselskich w Sejmie III kadencji. Jeden z nich przypadł Janowi Olszewskiemu, który został członkiem Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

Ponownie zarejestrował się jako kandydat na urząd prezydenta w wyborach w 2000. Wycofał się jednak przed dniem głosowania, udzielając poparcia Marianowi Krzaklewskiemu. Wcześniej – w sierpniu tego samego roku – doznał obrażeń w wypadku samochodowym, w którym zginął członek władz ROP Waldemar Grudziński. W wyborach parlamentarnych w 2001 po raz trzeci został posłem z okręgu warszawskiego, tym razem z listy Ligi Polskich Rodzin (zdobywając 13 255 głosów). Ponownie brał udział w pracach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Nie przystąpił do klubu LPR, pozostając posłem niezrzeszonym. 27 sierpnia 2002 współtworzył z dwoma innymi posłami Koło Poselskie ROP. Wraz z Antonim Macierewiczem i Gabrielem Janowskim przed wyborami parlamentarnymi w 2005 stworzył federacyjną partię pod nazwą Ruch Patriotyczny, która w wyborach do Sejmu uzyskała 1,05% głosów. Sam Jan Olszewski w tych wyborach bez powodzenia ubiegał się o mandat senatora w okręgu warszawskim, uzyskując około 123 tys. głosów (16,22%) i zajmując 6. miejsce.

W latach 2005–2006 ponownie był zastępcą przewodniczącego Trybunału Stanu. Od 10 kwietnia 2006 był doradcą prezydenta RP śp. prof. Lecha Kaczyńskiego do spraw politycznych. 20 stycznia 2011 zrezygnował z funkcji przewodniczącego Ruchu Odbudowy Polski (który 23 czerwca 2012 uległ samorozwiązaniu).

W 2011 doznał udaru mózgu, od tego czasu zmagał się z ciężką chorobą. W listopadzie 2018 w wyniku zastąpienia trafił do jednego z warszawskich szpitali, gdzie 7 lutego 2019 zmarł.

Reasumując, postać pierwszego premiera Rządu III RP śp. Jana Olszewskiego zasługuje na proponowane przeze mnie upamiętnienie.

Z poważaniem

**RADAKTOR NGO BIELSKO – BIAŁA
radna Sejmiku Województwa Śląskiego V kadencji**
Monika Socha - Czyż
Monika Socha-Czyż

adres do korespondencji:
ul. Generała Grota Roweckiego 24/9
43-300 Bielsko – Biała

W tym mieście trzy dni dziś koalicja PO (prezydent Jarosław Klimaszewski) -

Niezależni BB (Janusz Okrzeński - były parlamentarzysta OKP/UD/UV) i radnych byłego prezydenta Jacka Krywiła (kandydat z listy PZPR do Senatu RP w wyborach z 4 czerwca 1989 roku).

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Najważniejszą rolę w polityce odegrał politycznej w Bielsku-Białej przestał być politykiem. Otrzymał jednak stanowisko w Sejmiku województwa śląskiego.

Była radna Sejmiku Województwa Śląskiego V kadencji (2015-2018), Monika Socha-Czyż, zgłosiła konkretny pomysł na upamiętnienie zmarłego w lutym byłego premiera Jana Olszewskiego. Działaczka samorządowa z Bielska-Białej zaproponowała władzom tego miasta zastąpienie nazwy obecnej ulicy Ludwika Waryńskiego nową - własnie Jana Olszewskiego.

Komu przeszkadza upamiętnienie Jana Olszewskiego?

PIOTR GALICKI, PAWEŁ CZYŻ

nie jest odnotowane na stronie Biuletynu Informacji Publicznej (...)

Za to... na stronie Biuletynu Informacji Publicznej jest zamieszczony wniosek grupy „wzwojujących feministek” - w tym byłej kandydatki Wrony do Parlamentu Europejskiego - Anity Zięgier-Chamiec - z 8 marca 2019 r. Kompletne niezrozumienie jest upublicznienie opinii Zespołu Ekspertów do Naczelnicstwa Ulik, Placów oraz Nazw Obiektów Fizjograficznych za pośrednictwem pisma Pana Prezydenta z 23 kwietnia br., w którym informuje Pan, że członkowie tego ciała postanowili ubonożować austriacką śpiewaczkę operową Selnę Kurz, która nagle stała się na potrzeby rozpoznania wniosku feministek osobą związaną z naszym Miastem. (...) Więcej: nie zweryfikowano też, czy Selna Kurz nie była związana z fałszywą Partią Chłopsko-Rolniczo-Społeczną (Chłopsko-Rolniczo-Społeczna, CS) kanclerza Engelberga Dollfusa, czy Niemiecką Narodowo-socjalistyczną Partią Robotniczą Austrii (Deutsche Nationalsozialistische

to nasze stanowisko będzie jasne i czytelne” - powiedział w rozmowie z „Niedzielną Gazetą Obywatelską” z nazwa lider bielskiego PS, radny Przemysław Drabek.

Asystent prasowy Instytutu Pamięci Narodowej Oddział w Katowicach Monika Kobylajska poinformowała, że „Urząd Miejski w Bielsku-Białej zwrócił się wyłącznie o zaopiniowanie Jana Olszewskiego jako patrona, a nie o opinię, czy można zastąpić Ludwika Waryńskiego Janem Olszewskim”.

Władze tego miasta próbują umniejszyć rolę byłej radnej Sejmiku Województwa Śląskiego Moniki Sochy-Czyż w upamiętnieniu osoby zmarłego premiera przez pominięcie treści złośliwego przez nią wniosku w sprawie korespondencji z IPN. Co szokujące, władze tego miasta ukryły nierzywkę pozytywną opinię, jaką przekazał wiceprezydentowi Bielska-Białej Waldemarowi Jędrusińskiemu dyrektor Biura Upamiętnienia Walki i Męczeństwa IPN Adam Siewek. To jauno, jeśli się zważy, że petycją/wnioskiem byłej radnej nie ma w elektronicznym Biuletynie Informacji Publicznej. Po co - według urzędników z bielskiego magistratu - informować o tym bielszczan?

„Jan Olszewski był osobą o niezaprzeczalnych zasługach dla naszego kraju (...). Wobec powyższego w pełni popieramy inicjatywę upamiętnienia osoby Jana Olszewskiego w przestrzeni publicznej miasta. Proponujemy równocześnie, aby obok tablicy z nazwą ulicy rozważyć umieszczenie ławki, zawierającej krótką informację o osobie patrona. Takie rozwiązanie będzie stało się naszą wspólną inicjatywą”.

Monika Socha-Czyż - jak szef bielskiej rady miasta Janusz Okrzeński, były parlamentarzysta - uważają, że wcale nie ściskanie ręki zmarłego premiera na sejmowych korytarzach przy Wojcińskiej nie zobowiązuje do dbania o upamiętnienie kogoś, kogo się znało. **MONIKA GALICKI / GAZETA OBYWATELSKA**

z dnia....., zgłoszony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BIELSKU-BIAŁEJ**

z dnia r.

w sprawie uznania petycji Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska-Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego byłego Premiera III RP śp. Jana Olszewskiego za częściowo zasługującą na uwzględnienie

Na podstawie art.18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 506 ze zm.) oraz art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t. jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 870)

**Rada Miejska
p o s t a n a w i a:**

§ 1. Uznaje się, że wniesiona w dniu 10 lipca 2019 r. petycja Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska-Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego byłego Premiera III RP śp. Jana Olszewskiego, zasługuje na częściowe uwzględnienie, w zakresie określonym w uzasadnieniu.

§ 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia petycji stanowi Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. O sposobie rozpatrzenia petycji Przewodniczący Rady Miejskiej zawiadomi wnoszącego.

§ 4. Zobowiązać Prezydenta Miasta Bielska-Białej do wykonania niniejszej uchwały.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Janusz Buzek

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miejskiej w Bielsku-Białej

z dnia.....2019 r.

Uzasadnienie

W dniu 17 lipca 2019 r. do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej Bielska-Białej (zwanej dalej Komisją) wpłynęła petycja Towarzystwa Patriotycznego im. Jana Olszewskiego o nadanie miejscu publicznemu w centrum Bielska-Białej (ulica, plac) imienia niedawno zmarłego byłego Premiera III RP śp. Jana Olszewskiego.

Komisja w drodze głosowania, na posiedzeniu w dniu 21 października 2019 r. uznała petycję nr RM.SWiP.152.8.2019 za częściowo zasługującą na uwzględnienie, tzn. przyjęła stanowisko, że Premier śp. Jan Olszewski powinien zostać upamiętniony w Bielsku-Białej.

Komisja, rozpatrując petycję, kierowała się m.in. opinią Zespołu Ekspertckiego ds. Nazewnictwa Ulic, Placów oraz Nazw Obiektów Fizjograficznych przedstawioną w piśmie Prezydenta Miasta z 14 października 2019 r. (GK.6625.59.2019.DD), w którym czytamy m.in.: „Członkowie Zespołu podkreślili niezaprzeczalne zasługi Jana Olszewskiego dla naszego kraju, jednakże w chwili obecnej nie podjęli decyzji upamiętnienia wskazanej we wniosku postaci, postanawiając włączyć proponowaną nazwę do „banku danych” nazw gromadzonych do wykorzystania w przyszłości.” Komisja przychyliła się do stanowiska Zespołu Ekspertckiego.

Odnosząc się dalej do ww. pisma z dnia 14 października 2019 r., Komisja zgadza się ze stwierdzeniem, iż „(...) w przypadku dokonania zmiany nazwy ulicy Ludwika Waryńskiego, zgodnie z informacjami zawartymi na stronie internetowej Instytutu Pamięci Narodowej (...), zmiana tej nazwy nie może być dokonana w oparciu o normy ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. *o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy jednostek organizacyjnych, jednostek pomocniczych gminy, budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz pomniki*”.

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Janusz Buzek

A black and white photograph of a grand, ornate building facade with classical architectural details, including statues and arches.

BITWA

o ulice Jana Olszewskiego
i Kornela Morawieckiego
w Bielsku-Białej!

